

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

ΕΚΛΟΓΗ Γ. Α. ΜΕΓΑ.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΦΩΤΙΣ ΚΟΝΤΟΓΛΩ
ΚΑΙ ΡΑΛΛΗ ΚΟΥΪΔΗ.

ΕΚΔΟΤΑΙ Τ. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Η ΓΑΤΑ ΚΟΥΜΠΑΡΑ

ΙΑ ΦΟΡΑ μιὰ γάτα πήγε και βρήκεν ἕναν ποντικό και τοῦ εἶπε νὰ γίνουιν κουμπάροι, για νὰ μὴν τοὺς τρώγη.

Αὐτός τὸ εἶπε τῶν ἄλλονῶν ποντικῶν κ' ἐκεῖνοι τὸ παραδέχτηκαν κ' ἐγίνανε κουμπάροι.

Κάποτε εἶχαν γλέντι οἱ ποντικοὶ κ' ἡ γάτα τοὺς εἶπε νὰ χορέψουιν, νὰ τοὺς ἰδῆ νὰ εὐχαριστηθῆ.

Πιαστήκανε λοιπὸν στὴ σειρά οἱ ποντικοὶ και χορεύανε. Σὰν τοὺς εἶδεν ἡ γάτα ἔτσι πιασμένους στὴ σειρά, ταραχτήκε τὸ αἷμα της κι ἀγριεύτηκε και ξέχασε και τίς κουμπαριές.

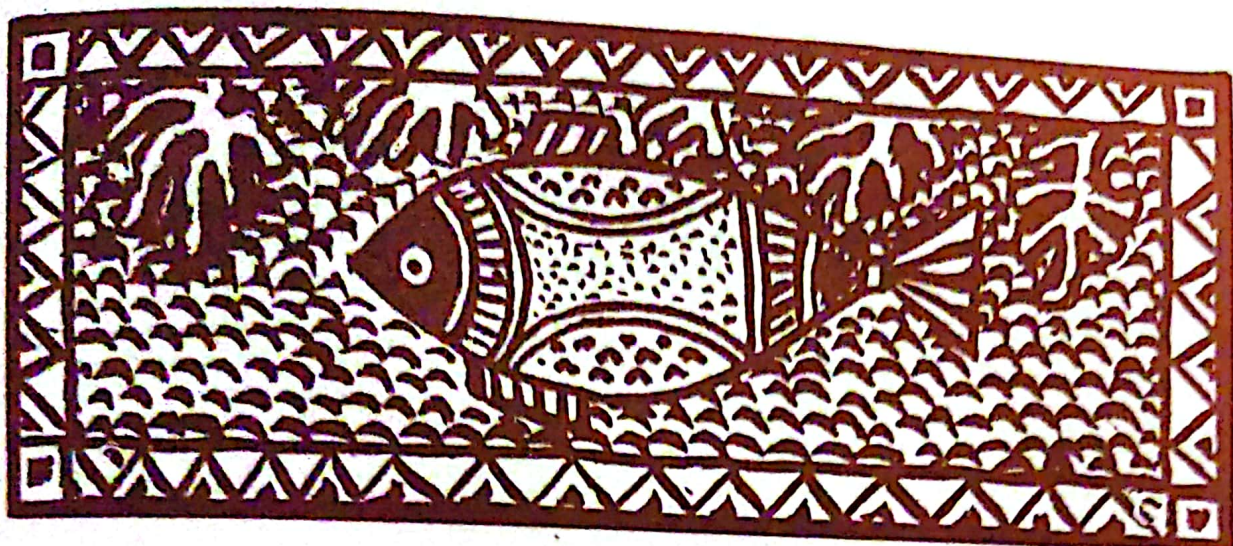
καὶ ὅλα κ' ἦταν πιά ἕτοιμη νὰ χυμήξῃ ἀπάνω τους. Τὴν βλέπει ὁ κουμπάρος τῆς ὀ ποντικὸς καὶ τὰ κατάλαβε.

Ἐμπρὸς στὸ χορὸ ἐπήγαινε ἓνας ποντικὸς μὲ κομμένη τὴν οὐρά του. Ἀρχίζει τότε ὁ κουμπάρος τῆς γάτας νὰ πρᾶγουδάῃ καὶ νὰ τοῦ λέῃ :

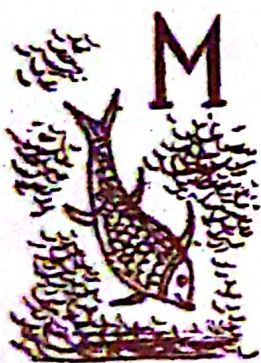
Κ' ἐσύ, ποντίκι κολοβό,
κατὰ τὴν τρῦπα τὸ χορὸ,
κ' ἡ κουμπάρα μας ἡ γάτα
κατὰ μᾶς ἔχει τὰ μάτια!

Καὶ τρέξανε πιά οἱ ἔρημοι ὅλοι κ' ἐμπῆκαν μέσ' στὴν τρῦπα κι οὔτε ξαναφάνηκεν ἡ φανιά τους.

ΤΟ ΧΡΥΣΟΨΑΡΟ

ΙΑ ΦΟΡΑ ἦταν ἕνας φτωχὸς ψαράς κι ὅλη νύχτα ἀγωνίζονταν νὰ πιάσῃ ψάρι καὶ δὲν ἔπιανε. Κόντεψε τέλος ἡ αὐγὴ, ἔρριξε πάλι τ' ἀγκίστρι του κ' ἔλεγε ἀπομέσα του : "ὦ, Θεέ μου, δυστυχία ! σήμερα θὰ πεθάνουν τὰ παιδιὰ μου ἀπ' τὴν πείνα.

Τοῦ φάνηκε τότε πὼς τσίμπησε ψάρι κ' ἐτράβηξε τ' ἀγκίστρι. Τί νὰ δῆς ! "Ἐνα ψαράκι χρυσό ! "Ἐκανε νὰ τὸ βγάλῃ ἀπ' τ' ἀγκίστρι κι ἄκουσε μιὰ φωνὴ νὰ τοῦ λέῃ : « Ρίξε τὸ ψαράκι τὸ χρυσὸ στὸ γυαλὸ καὶ θὰ δῆς καλὸ ».

— Αἶ, λέει μὲ τὸ νοῦ του, νὰ τὸ ρίξω ! ἔτσι κ' ἔτσι δὲ θὰ μοῦ κάμῃ τίποτε ἕνα ψαράκι, καὶ τὸρριξε στὴ θάλασσα. Πάλι ἀκούει τὴν ἴδια τὴ φωνὴ νὰ τοῦ λέῃ :

— Τί καλὸ θέλεις νὰ σοῦ κάμω ;

— Αἶ, λέει, νὰ πάω στὸ σπίτι μου καὶ νὰ βρῶ ψωμιὰ καὶ φαγιὰ.

Σὰν πῆγε στὸ σπίτι του, τὰ ἡῦρεν ὅλα ὅπως τοῦ εἶπεν ἡ φωνή. Εἶπε τὴν ἱστορία ὅλη στὴ γυναῖκά του.

— "Αχ, καλέ, τοῦ λέει αὐτή, ἀντὶ νὰ ζητήσῃς τίποτε καλὸ, ἐζήτησες ψωμιὰ καὶ φαγιὰ ;

— Αἶ, καλά, τῆς λέει αὐτός. Ἄν τὸ ξαναπιάσω, τί θέλεις νὰ τοῦ ζητήσω ;

Ἡ γυναῖκα τοῦ εἶπε νὰ ζητήσῃ παλάτια !

Ἐπῆγεν ὁ καημένος ὁ ψαράς, ἔρριξε τὸ δίχτυ κ' ἔπιασε πάλι τὸ χρυσόψαρο. Ἐκανε νὰ τὸ βγάλῃ πάλι ἀπ' τ' ἀγκίστρι καὶ ἄκουσε τὴ φωνή : « Ρίξε τὸ ψαράκι τὸ χρυσὸ στὸ γιαλὸ καὶ θὰ δῆς καλό ».

Τὸ ἔρριξε, κι ἄκουσε πάλι τὴ φωνή : « Τί καλὸ θέλεις νὰ σοῦ κάμω ; » κι αὐτὸς ἐζήτησε παλάτια.

Πάει στὸ σπίτι του καὶ τί νὰ δῆ ; παλάτια ὠραιότατα !

— Ἄχ, τοῦ λέει ἡ γυναῖκά του, νὰ πὰ νὰ τὸ ξαναπιάσῃς καὶ νὰ τοῦ ζητήσῃς ἐσὺ νὰ γίνῃς βασιλιάς κ' ἐγὼ βασίλισσα.

Ἐπῆγε πάλι κ' ἔκαμεν ὅπως ἔκαμνε καὶ τὶς ἄλλες φορές, ἄκουσε τὴ φωνή κ' ἐζήτησε ὅ,τι τοῦ εἶπεν ἡ γυναῖκά του. Μὰ πάει κατόπι στὸ σπίτι του καὶ τί νὰ δῆ ; Μιὰ καλύβα ὅπως πρῶτα καὶ τὰ παιδιὰ του πεινασμένα.

